

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 21 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Krzymkowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Kołodziejczak-Marczak

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2016 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelaria (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko M. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. C. na rzecz powoda Kancelaria (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 87.299,78 zł (osiemdziesiąt siedem tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 78/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 15 marca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z dalszymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

II. oddala wniosek pozwanej o rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty,

III. kosztami postępowania obciąża pozwaną i z tego tytułu zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 11,582 zł.

SSO Katarzyna Krzymkowska

UZASADNIENIE

Powód – Kancelaria (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. - wniósł przeciwko pozwanej M. C. pozew o zapłatę kwoty 87.299,78 zł wraz z odsetkami od kwot i dat wskazanych w treści pozwu oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana M. C. kupiła od spółki (...) sp. z o.o. towary, za które zapłaciła jedynie część należności. Powód nabył wierzytelności sprzedawcy z tytułu umów sprzedaży na podstawie umowy przelewu wierzytelności i dochodzi pozostałej, niezapłaconej przez pozwaną ceny za sprzedany towar.

W dniu 25 lutego 2016 r. Sąd wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zobowiązując pozwaną do zapłaty na rzecz powoda kwoty 87.299,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, a także kwoty 6.509 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, bądź do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Z ostrożności procesowej pozwana wniosła o rozłożenie na raty dochodzonej pozewem kwoty i wzajemne zniesienie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana podniosła, że w toku wszczętego przez (...) sp. z o.o. postępowania egzekucyjnego wpłaciła część dochodzonej kwoty komornikowi sądowemu, zatem roszczenie z tytułu umów sprzedaży zostało zmniejszone do kwoty 86.576,30 zł.

W piśmie procesowym z dnia 4 lipca 2016 r. powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. Podniósł, że wpłaty dokonane w toku postępowania egzekucyjnego zostały przez niego uwzględnione, a dochodzona należność została odpowiednio obniżona o wysokość wpłat. Powód wniósł również o nieuwzględnienie wniosku pozwanej o rozłożenie

świadczenia na raty, wskazując, że strona powodowa próbowała dochodzić należności na drodze porozumienia stron, pozwana jednak nie spłacała swojego zobowiązania nawet w ratach, a w dodatku wyzbyła się posiadanego majątku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. C. prowadziła współpracę gospodarczą ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością – nabywała od wskazanej spółki towary. W dniu 7 marca 2014 r. pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. dwie umowy sprzedaży. Najpierw pozwana kupiła towary o wartości 99.573,60 zł i z tego tytułu została obciążona fakturą VAT nr (...) obejmującą wskazaną kwotę, z terminem płatności ustalonym na dzień 14 marca 2014 r. Następnie pozwana kupiła towary o wartości 37.576,30 zł i została obciążona przez (...) sp. z o.o. fakturą VAT nr (...) na wskazaną kwotę, z terminem płatności również do dnia 14 marca 2014 r.

bezsporne, nadto dowód: faktura VAT nr (...) (k. 31), faktura VAT nr (...) (k. 30).

W dniu 22 lipca 2014 r. (...) spółka komandytowa uzyskała przeciwko (...) sp. z o.o. nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Lesznie w sprawie o sygnaturze akt V GNe 1520/14. (...) sp. z o.o. była zobowiązana do zapłaty wskazanej spółce kwoty 68.083,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot i dat wskazanych w treści nakazu oraz kwoty 4.469 zł tytułem kosztów procesu. Wskazany nakaz zapłaty został opatrzony klauzulą wykonalności i na jego podstawie Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu K. S. wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) sp. z o.o. pod sygnaturą akt KM 669/14.

Pismem z dnia 16 stycznia 2015 r., doręczonym pozwanej w dniu 22 stycznia 2015 r., komornik sądowy poinformował pozwaną o zajęciu wierzytelności (...) sp. z o.o. wobec pozwanej. Pozwana w piśmie z dnia 23 stycznia 2015 r. oświadczyła komornikowi, że wierzytelności (...) sp. z o.o. wobec niej stanowią kwotę 94.576,30 zł i że będzie przekazywała spłacane kwoty na konto komornika sądowego.

bezsporne, nadto dowód: odpis nakazu zapłaty z dnia 22 lipca 2014 r. (k. 5 akt KM 699/14), zawiadomienie o wszczęciu egzekucji (k. 16 akt KM 699/14), zajęcie wierzytelności z dnia 16 stycznia 2015 r. (k. 62 akt KM 699/14) z dowodem doręczenia (k. 63 akt KM 699/14), odpowiedź pozwanej z dnia 23 stycznia 2015 r. (k. 92 akt KM 699/14).

W toku postępowania egzekucyjnego pozwana wpłaciła na rachunek komornika sądowego kwotę 8.500 zł, z której na spłatę zadłużenia wobec (...) sp. z o.o. komornik sądowy przeznaczył kwotę 7.276,52 zł, w tym 1.747,16 zł na odsetki.

dowód: zaświadczenie o dokonanych wpłatach (k. 90).

Zgodnie z wnioskiem wierzyciela z dnia 15.12.2015 roku komornik umorzył egzekucje z wierzytelności i praw dłużnika, o czym zawiadomił dłużnika, tj. (...) sp. z o.o. oraz wierzyciela pismem z dnia 15.12.2015 roku, doręczonym dnia 17 i 18.12.2015 roku.

Dowód: dokumenty w aktach egzekucyjnych Km 699/14 k. 165-168

W dniu 30 września 2015 r. sąd rejestrowy wpisał do Krajowego Rejestru Sądowego zmianę firmy powodowej spółki z Windykacja spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na Kancelaria (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

bezsporne, nadto dowód: postanowienie z dnia 30 września 2015 r. (k. 10-13).

W dniu 20 października 2015 r. powód, działający jeszcze pod dawną firmą Windykacja spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. umowę przelewu wierzytelności pieniężnej. Na podstawie umowy (...) sp. z o.o. przeniosła na powoda wierzytelność objętą fakturą VAT nr (...), obejmującą w chwili przelewu kwotę 57.000 zł, oraz wierzytelność objętą fakturą VAT nr (...), obejmującą w chwili przelewu kwotę 37.576,30 zł, wraz ze wszystkimi związanymi z nimi prawami (§ 3 pkt 1 umowy). Powód z tytułu przelewu miał zapłacić (...) sp. z o.o. kwotę 76% wyegzekwowanych środków z należności głównej oraz kwotę 70% wyegzekwowanych odsetek i innych opłat (§ 3 pkt 2 umowy).

Pismem z dnia 20 października 2015 r (...) sp. z o.o. poinformował pozwaną o cesji wierzytelności.

bezsporne, nadto dowód: umowa przelewu wierzytelności (k. 19-20), zawiadomienie o cesji (k. 21).

Pozwana jest zatrudniona na umowę o pracę i osiąga dochód w wysokości 1850 zł brutto miesięcznie. Na utrzymaniu posiada jedno dziecko.

Dowód: oświadczenie majątkowe (k. 48-49)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie bezspornych twierdzeń stron, potwierdzonych zebranymi w sprawie dokumentami wymienionymi wyżej. Dołączone do akt kserokopie dokumentów prywatnych Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wartości dowodowej, jak i formy, w jakiej zostały zaprezentowane Sądowi. Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

Należało zauważyć, że większość okoliczności sprawy pozostawała między stronami bezsporna. Pozwana przyznała, że zawarła z (...) sp. z o.o. umowy sprzedaży. Nie przeczyła także, że nie uregulowała w całości należności z tytułu ceny za zakupione towary. Pozwana podniosła jedynie, że w trakcie prowadzonego przeciwko (...) sp. z o.o. postępowania egzekucyjnego wpłacała na rachunek bankowy komornika sądowego część należności, w wyniku czego do zapłaty pozostaje nie dochodzona pozwem kwota 87.299,78 zł, a kwota 86.576,30 zł. Sąd uznał, że stanowisko pozwanej nie jest zgodne ze stanem faktycznym sprawy. Powód przyznał, że pozwana spłaciła część należności w toku postępowania egzekucyjnego przeciwko (...) sp. z o.o. Wskazał, iż była to łączna kwota 7.276,52 zł, co wykazał przedkładając zaświadczenie komornika sądowego o dokonanych wpłatach. Ponieważ pozwana nie kwestionowała, zarówno przed wytoczeniem procesu, jak i w jego trakcie, że wysokość zobowiązań wskazana w umowie przelewu wierzytelności odpowiadała rzeczywistości, od kwoty 57.000 zł objętej fakturą VAT (...) należało odjąć kwotę 7.276,52 zł, co dawało kwotę 49.723,48 zł.

Pozwana nie odniosła się do zestawienia wystawionego przez komornika sądowego, nie stawiała się również na terminie rozprawy. Z tego względu Sąd oddalił wniosek pozwanej o przeprowadzenie dowodu z jej przesłuchania na okoliczności tego, czy pozwana zalega z zapłatą na rzecz powódki kwoty dochodzonej pozwem, czy pozwana dokonywała wpłat na poczet zadłużenia do komornika sądowego, dat i kwot wpłat na poczet zadłużenia, sytuacji majątkowej pozwanej oraz czy pozwana jest w stanie jednorazowo spłacić całą należność. Ponieważ pozwana potwierdziła, że posiadała u powoda dług, który jak twierdziła spłaciła w stopniu większym, niż to przedstawiał powód, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. to pozwana winna wykazać, w jakiej części swoje zobowiązanie wykonała i jeśli dokonała spłat, winna wskazać konkretne kwoty i daty, w których dokonała spłaty oraz znajdować potwierdzenie w dokumentach. Informacje te powinny znaleźć się w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Wniosek dowodowy pozwanej powinien odnosić się do okoliczności wyraźnie wskazanych w piśmie procesowym, natomiast z treści wniosku dowodowego i całego pisma procesowego nie sposób ustalić, czy pozwana twierdzi, że dokonała spłat, których komornik nie uwzględnił, czy też miała na myśli jedynie kwoty ujęte później w zaświadczeniu komornika sądowego. Ponieważ pozwana nie stawiała się na terminie rozprawy, choć była o nim prawidłowo zawiadomiona, uniemożliwiła Sądowi wyjaśnienie jej stanowiska procesowego poprzez odebranie wyjaśnień informacyjnych, a w konsekwencji przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony stanowiłoby jedynie przedłużenie postępowania. Podobnie należało ocenić postawę pozwanej w kwestii wniosku o rozłożenie świadczenia na raty. Pozwana ograniczyła się jedynie do złożenia na formularzu oświadczenia majątkowego. Nie zaoferowała żadnych dowodów z dokumentów potwierdzających jej rzeczywisty stan majątkowy, a w szczególności co do wysokości ciążących na niej zobowiązań. Nie przedstawiła sposobu spłacania świadczenia w ratach ani nie wskazała realnego źródła finansowania tych rat.

Sąd zważył, co następuje:

Powód dochodził w rozpoznawanej sprawie zapłaty z tytułu należności wynikających z umów sprzedaży, zawartych pomiędzy (...) sp. z o.o. a pozwaną, które to należności powód nabył w drodze umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie

z treścią art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Okoliczności zawarcia umów sprzedaży jak i pierwotna wysokość należności pozostawały między stronami bezsporne. Podobnie pozwana nie kwestionowała zawartej pomiędzy (...) sp. z o.o. a powodową spółką umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które mogłyby podważyć ważność umowy przelewu wierzytelności, sama pozwana również nie przedstawiła żadnych zarzutów w tej kwestii. Tym bardziej, że postępowanie egzekucyjne z tej wierzytelności na dzień orzekania zostało przez komornika umorzone. Uznać zatem należało, że doszło do skutecznego przeniesienia wierzytelności (...) sp. z o.o. na rzecz powoda. Powództwo zatem było co do zasady słuszne.

Jak ustalił Sąd, powództwo było również należne w wysokości całej dochodzonej pozwem kwoty. W dniu przelewu wierzytelności należność objęta fakturą VAT nr (...) wynosiła kwotę 57.000 zł, a należność objęta fakturą VAT nr (...) stanowiła kwotę 37.576,30 zł. Pozwana spłaciła swoje zobowiązanie w wysokości 7.276,52 zł, którą to kwotę powód zaliczył w całości na poczet należności objętej fakturą (...). Na dzień wyrokowania należność ta zatem wynosiła kwotę 49.723,48 zł, co po dodaniu należności ujętej w fakturze (...) daje łączną kwotę 87.299,78 zł.

Wywiązanie się przez spółkę (...) sp. z o.o. z jej obowiązków umownych, tj. spełnienia świadczenia niepieniężnego, było w sprawie niesporne. Pozwana wprawdzie wniosła o oddalenie powództwa w całości, jednak podniosła jedynie zarzut spłaty części należności w toku postępowania egzekucyjnego.

Na podstawie wyżej wskazanych okoliczności faktycznych i rozważań prawnych na podstawie art. 535 k.c. oraz art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 509 § 1 i 2 k.c. Sąd w punkcie I wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 87.299,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 marca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w treści art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód mógł zatem żądać odsetek od dnia następnego po dniu ustalonym jako termin płatności i wskazanym w treści faktur VAT. Osobne zasądzenie odsetek ustawowych oraz odsetek ustawowych za opóźnienie znajduje uzasadnienie w zmianie przepisów prawda dotyczących odsetek, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2016 r.

W punkcie II wyroku Sąd oddalił wniosek pozwanej o rozłożenie na raty świadczenia zasądzonego na rzecz powoda w punkcie I wyroku. Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Podstawą zastosowania tego przepisu jest wyłącznie uznanie sądu, że zachodzą szczególnie uzasadnione przesłanki, na przykład, że ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowo byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (M. Jędrzejewska (w:) "Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz.", t. 2, red. T. Ereciński, s. 24 i n.). Nie należy zapominać, że ochrona, jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c., nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 r., I ACa 242/12, <http://orzeczenia.gdansk.sa.gov.pl/>). Pozwana nie przedstawiła okoliczności uzasadniających uznanie jej sytuacji za wyjątkową. Co prawda oświadczyła, że posiada szereg zobowiązań wobec różnych wierzycieli, które stara się proporcjonalnie spłacać, nie przedstawiła jednak, jakie to wierzytelności ani w jaki sposób dokonuje spłaty. Pozwana nie przedstawiła żadnych dokumentów finansowych, które potwierdzałyby jej trudną sytuację finansową. Ze względu na art. 6 k.c. to pozwana, wnosząc

o rozdzielenie świadczenia na raty, winna wykazać swoją wyjątkową sytuację. Ponieważ okoliczności tych nie udowodniła, wniosek należało oddalić.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie III wyroku. Na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd zasądził na rzecz powoda całość kosztów procesu, albowiem wygrał on sprawę w całości. Na koszty poniesione przez powoda składały się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 4.365 zł, kwota 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, której wysokość Sąd ustalił na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

SSO Katarzyna Krzymkowska